

Κανένας δεν μπορούσε να το δεχτεί, ότι δεν θα είσαι πια μαζί μας, στη θέση σου, πάντα πρόθυμη, ευγενική και χαμογελαστή.

Λίγα δυστυχώς, είναι τα χρόνια που έζησες μαζί μας στην τράπεζα, αφού λίγα ήταν και τα χρόνια της ζωής σου. Φεύγεις όμως από κοντά μας με τους ξεχωριστούς και σαν υπάλληλος, αλλά προπάντων σαν άνθρωπος.

Η ευσυνειδησία σου, η εργατικότητα, η καλωσύνη και η ευγένειά σου ήταν στοιχεία που σε έκαμαν να ξεχωρίζεις και να υπερρέχεις, να ανήκεις στους λίγους κι εκλεκτούς ανθρώπους.

Η τράπεζα με το χαμό σου έχασε έναν

εξαιρετικόν υπάλληλο, εμείς οι συνάδελφοί σου χάσαμε ένα ασύγκριτο άνθρωπο.

Βαρύτατο πένθος καλύπτει από ψες τους γονείς και τον αδελφό σου.

Μέσα στην οδύνη τους για τον πρόωρο χαμό σου για ένα πράγμα είναι σίγουροι. Ότι έφυγες απ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή εκτιμημένη κι αγαπητή από όλους. Αλλά και εκεί, στην αιώνια ζωή που πήγες, πάλι αγαπητή θα είσαι. Γιατί δεν μπορεί να έφυγες τόσο νέα, χωρίς τη θέληση του Θεού. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν: «Όποιον οι Θεοί φιλοῦσι, πεθαίνει νέος».

Ελαφρύ να είναι το χῶμα που θα σε σκεπάσει αξέχαστη μας Ευρούλλα.

Αιωνία σου η μνήμη»

Αφιέρωμα

Έφυγες
και δεν τολμώ τα μάτια να σηκώσω
προς τη μεριά του γραφείου σου,
που μένει άδειο και βουβό να
σε προσμένει.
Μα δεν θα ξανάρθεις.
Θέλω να πιστέψω πως έφυγες
για ΠΑΝΤΑ,
μα δεν μπορώ.
Ήταν τόσο πρόωρος, τόσο άδικος
ο χαμός σου.
Δεν θα ξανακούσουμε, την ήρεμη
απαλή φωνή σου.
Δεν θα ξανανοιώσουμε την
γλυκειά καλωσυνάτη παρουσία σου.
Η καρδιά όλων μας ράγισε στο
τραγικό μαντάτο.
Με τα μάτια μας θολά από τα
δάκρυα σε συνοδέψαμε στην τελευταία
σου κατοικία.
Ήσουν τόσο νέα και ο χαμός σου
τόσο απρόσμενος.
Πώς θα συνηθίσουμε την απουσία
σου, καλή μου φίλη;
Ας είναι, ελαφρό το χῶμα,
που σε σκεπάζει.
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΣΕ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ.

Η φίλη σου και συνάδελφος
ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΗ

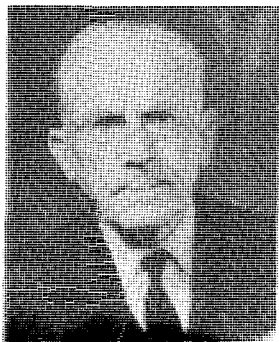
(Ε.Τ.Ε. ΛΗΔΡΑΣ).

Ανδρέας Αδαμίδης, γενήθηκε στην Αγία Μαρίνα Κυθραίας την 5ην Νοεμβρίου, 1903. Μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό, γράφτηκε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο, και αποφοίτησε από το τότε διδασκαλείο το 1922. Πρωτοδιορίστηκε διδάσκαλος στον Άγιο Αμβρόσιο, μετά δούλεψε σε διάφορα χωριά και υπηρέτησε την Κυπριακή παιδεία για 40 ολόκληρα χρόνια.

Αφυπηρέτησε το 1962.

Νυμφεύτηκε το 1929 την Σταυρούλλα Γεωργίου Νικολαΐδη και έκαναν 3 παιδιά τα οποία έζησε να δει αποκαταστημένα. Πέθανε στις 21 Δεκεμβρίου, 1987.

Με εκτίμηση
Μίκκος Αδαμίδης

Ο κ. Χρ. Πέτσας είπε τον πιο κάτω επικηΐδιο.

Πολύκλαυστε Ανδρέα,

Σήμερα στη μια ή ώρα μετά το μεσημέρι, που έφθασα στο σπίτι, πήρα το θλιβερό άγγελμα του θανάτου σου, αλησμόνητε δάσκαλε, που με γέμισε θλίψη και πένθος που συγκλόνισαν ειλικρινά την ψυχή μου, γιατί υπέκυψε στο μοιραίο ένας ακόμη παλιός εκπαιδευτικός της Κυθρέας, ένας δάσκαλος της παλιάς εκείνης φάλαγγας των δασκάλων που αφιέρωσαν ολόκληρη σχεδόν τη ζωή τους για τη μόρφωση γενεάς γενεών της τρυφερής μαθητιώσης νεότητάς σ' ολόκληρη την Κύπρο.

Πέρασε από την πρόσκαιρη τούτη ζωή ένας ακόμη υπέροχος οικογενειάρχης, ένας φιλόδοτος σύζυγος, ένας προσφιλής πατέρας και πολυσέβαστος παππούς, για να περάσει στα ουράνια, όπου οι ψυχές των αγίων και όλων των δικαίων αναπαύον-

ται.

Μα στο μακρό διάβα της πολύχρονης επίγειας ζωής σου, άφησες εξαιρετικές αναμνήσεις, γιατί υπήρξες ψυχή αθάνατη και αμνησικάκη, γεμάτη ανθρωπιά και καλοσύνη, που γνώρισε πάντα τα φιλάνθρωπα και υψηλά έργα και απεστρέφετο μ' ολη τη δύναμη της καρδιάς τα έργα του πονηρού και τις διαβολικές πράξεις.

Νέος ακολούθησες το διδασκαλικό έργο, επάγγελμα πραγματικά που ήταν ταιριαστό στο χαρακτήρα σου και εναρμονίζεται πληρέστατα με την ψυχοσύνθεση σου. Στο μακρό στάδιο της διδασκαλικής σου καριέρας υπηρέτησες σε πλείστες κοινότητες μικρές και μεγάλες και σ' όλες εγκατέλειψες αναμνήσεις ασύγκριτες τόσο σε δράση μέσα στα στενά όρια του σχολείου, όσο και σε εξωσχολικές δραστηριότητες και άφηνες ανεξίτηλη τη σφραγίδα της προσωπικότητάς σου. Προσπαθούσες με τη διδασκαλική σου δεξιοτεχνία, με το καλότροπο και ευγενικό σου φέρεσιμο να ικανοποιήσεις στο ακέραιο την κοινότητα που σου εμπιστεύθηκε τη μόρφωση και διαπαιδαγώγηση των τέκνων της παράλληλα όμως και την πολιτεία που σε διόριζε για να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου. Αναγνώριση της ικανοποιητικής σου προσφοράς είναι οι συνεχείς πολυετείς υπηρεσίες που πρόσφερες σε κάθε κοινότητα, αρκεί ν' αναφέρω πως σε μια κοινότητα κράτησαν για ένδεκα συνεχή χρόνια, πράγμα πρωτόκουστο στα εκπαιδευτικά χρονικά της Κύπρου μας. Ευτύχησα να' χω και εγώ δάσκαλο μου τον αξέχαστο Αδαμίδη στις δυο ανώτερες τάξεις του Δημοτικού σχολείου Βώνης. Αξέχαστα παραμένουν στη μνήμη το ήπιο και ταπεινό ύφος της διδασκαλίας του και το σεμνό και μειλίχιο του φέρεσιμο.

Στα νεανικά σου χρόνια ένωσες την τύχη σου με την προσφιλή σου σύζυγο Σταυρούλα διακεκριμένης οικογένειας προνοχόντων της Κυθρέας. Αναθρέψατε επιμελώς τα τρία σας τέκνα και καλλιεργήσατε στις ψυχές των τις χριστιανικές αρετές της αγάπης και της φιλαλληλίας της τιμιότητας και της ειλικρινείας, αρετές που μεταδώσατε σ' αυτά με το φωτεινό σας παράδειγμα. Παράλληλα μορφώσατε τούτα με τη μόρφωση εκείνη που στην εποχή τους μόνο παιδιά εξαιρετικών οικογενειών μπο-